Sygn. akt: I C 1255/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	***SSR Katarzyna Wencka***
Protokolant:	***Katarzyna Pawluczuk***

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2017 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa ***W. P.***

przeciwko L. P.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1255/16

UZASADNIENIE

Powód W. P. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w B.w dniu 27 sierpnia 2015 roku, w sprawie z powództwa L. P. przeciwko W. P. o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i zaniechanie naruszeń, sygn. akt (...) mocą której W. P. zobowiązał się do przycinania drzew i krzewów przechodzących na działkę L. P.. Wskazał, że wykonanie postanowień ugody spowodowałoby naruszenie przez niego prawa administracyjnego, obowiązującego od 28 sierpnia 2015 roku.

Pozwana L. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powoda kosztami procesu według norm przepisanych. Podniosła, że zmiany w przepisach ustawy o ochronie przyrody weszły w życie już po zawarciu ugody. Ponadto powód systematycznie przycinając korony i gałęzie drzew nie naruszyłby przepisów i nie przekroczyłby dopuszczalnej przez prawo ingerencji w ich korony.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014 roku wydanym w sprawie (...) Sąd Rejonowy w B.częściowo uwzględnił powództwo L. P. przeciwko W. P. o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i zaniechanie naruszeń. Na skutek apelacji obu stron Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2015 roku wydanym w sprawie (...) uchylił ww. wyrok Sądu Rejonowego i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania (k.123 i 181 akt sprawy (...)).

W toku ponownego rozpoznania sprawy strony zawarły w dniu 27 sierpnia 2015 roku ugodę mocą której W. P. zobowiązał się w terminie 3 (trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania

w sprawie (...) do obcięcia do wysokości 3 metrów świerków zaznaczonych od punktu 2 do punktu 7 na szkicu biegłego z zakresu geodezji D. S. na k. 116 akt sprawy (...), który to szkic strony uznały za część integralną ugody oraz zobowiązał się do utrzymywania przyciętych drzew w tej wysokości i zapewnienia, aby gałęzie z drzew świerkowych nie przechodziły na stronę działki (...) należącej do L. P.. Zobowiązał się również do usunięcia gałęzi brzozy oznaczonej na szkicu biegłego numerem 8 zwieszających się nad działką (...) oraz usunięcia części drzewa jesionowego oznaczonego na szkicu numerem 15 przechodzącej na działkę numer (...), przy czym każdorazowo w przypadku usunięcia gałęzi lub części drzew zobowiązał się o zadbanie, aby gałęzie nie odrastały i nie zwieszały się nad działkami (...), nadto zobowiązał się do strzyżenia świerków zawartych pomiędzy punktami b – d na szkicu biegłego na wysokość nie przekraczającą 3 metrów podobnie jak rosnących tam drzew i krzaków bzu oraz zobowiązał się do przycięcia krzewów malin zawartych pomiędzy punktami d – e na szkicu biegłego w ten sposób, aby pędy przedmiotowych krzewów nie przechodziły przez siatkę na stronę działki (...). Zobowiązał się także na obcięcie gałęzi gruszy oznaczonej numerem 20 na szkicu biegłego oraz jabłoni oznaczonych tamże numerami (...) i (...) zwieszających się nad działką (...) oraz zobowiązał się do przycięcia świerków i sosny zawartych pomiędzy punktami f – g na 4,5 metra i utrzymywanie ich w tej wysokości. Luba P. wyraziła na powyższe zgodę. Ugodzie została nadana klauzula wykonalności (k. 217 akt sprawy (...)).

Wobec zawartej ugody Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2015 roku umorzył postępowanie wszczęte z powództwa L. P. przeciwko W. P., toczące się pod sygn. akt (...) (k.216 akt spraw (...))

W dniu 2 lutego 2016 roku L. P. wniosła do Sądu Rejonowego w B.o zobowiązanie W. P. do wykonania czynności zgodnie z ww. ugodą. W. P. w toku sprawy wszczętej pod sygn. akt (...) wskazywał, że wykonał ugodę w zakresie w jakim nie narusza to znowelizowanej w dniu 28 sierpnia 2015 roku ustawy o ochronie przyrody. Twierdził, że pozostałe czynności, które wykonałby zgodnie z ugodą naruszałyby przepisy prawa administracyjnego. Wniósł o oddalenie wniosku (k.23-24, 26).

Postanowieniem z dnia 30 marca 2016 roku, wydanym w sprawie (...) Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim oddalił wniosek L. P. stwierdzając, że egzekucja w trybie art. 1049 kpc mogłaby prowadzić do przymuszenia dłużnika do naruszenia normy prawa administracyjnego – art. 87a ustawy o ochronie przyrody (Dz.U.2015.1651 t.j.) obowiązującego od dnia 28 sierpnia 2015 roku (k.29v. – 30).

Powyższe rozstrzygnięcie w sprawie (...), wskutek uwzględnienia zażalenia L. P., zostało uchylone postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 24 sierpnia 2016 roku wydanym w sprawie (...). Sąd odwoławczy stwierdził, że Sąd Rejonowy w B.nie był uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Uprawniony był jedynie do zbadania tytułu pod względem formalnym (k.32v. – 34v.).

Postępowanie wszczęte przez L. P. o zobowiązanie W. P. do wykonania czynności zgodnie z ugodą z dnia 27 sierpnia 2015 roku w związku z powództwem wytoczonym w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w B.zawiesił na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 kpc postanowieniem z dnia 9 listopada 2016 roku (k.36).

Stosownie do treści art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie; 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Powództwo przeciwegzekucyjne oparte na art. 840 k.p.c. jest środkiem obrony merytorycznej dłużnika przed egzekucją, gdyż polega na zwalczaniu zasadności lub dopuszczalności egzekucji.

Powód opierał swoje roszczenie o przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., wskazując, że po powstaniu tytułu wykonawczego – ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Bielsku Podlaskim w dniu 27 sierpnia 2015 roku wszedł w życie przepis art. 87a ust. 2 ustawy o ochronie przyrody (Dz.U.2015.161 j.t.) stanowiący, że prace w obrębie korony drzewa nie mogą prowadzić do usunięcia gałęzi w wymiarze przekraczającym 30% korony, która rozwinęła się w całym okresie rozwoju drzewa, chyba że mają na celu: 1) usunięcie gałęzi obumarłych lub nadłamanych; 2) utrzymywanie uformowanego kształtu korony drzewa; 3) wykonanie specjalistycznego zabiegu w celu przywróceniu statyki drzewa. Wprowadzona zmiana wniosła określone restrykcje w zakresie przycinania drzew, które wcześniej nie istniały. Osoba niestosująca się naraża się na zastosowanie kar pieniężnych określonych w ustawie o ochronie przyrody.

Powództwo niniejsze podlegało oddaleniu.

Po pierwsze w dniu 1 stycznia 2017 roku weszła w życie ustawa z dnia 16 grudnia 2016 roku o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o lasach (Dz. U. 2016, poz.2249) która wprowadziła szereg istotnych zmian m. in. w przepisach dotyczących wydawania zezwoleń na usunięcie drzew i krzewów. Przede wszystkim do art. 83f ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku(Dz.U. 2015.161 t.j.) dodano punkt 3a którym rozszerzono katalog drzew i krzewów których usunięcie z terenu nieruchomości nie wymaga uzyskania stosownego zezwolenia o drzewa i krzewy, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Art. 87 a ww. ustawy, stanowi że prace ziemne oraz inne prace wykonywane ręcznie, z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, wykonywane w obrębie korzeni, pnia lub korony drzewa lub w obrębie korzeni lub pędów krzewu, przeprowadza się w sposób najmniej szkodzący drzewom lub krzewom oraz, że prace w obrębie korony drzewa nie mogą prowadzić do usunięcia gałęzi w wymiarze przekraczającym 30% korony, która rozwinęła się w całym okresie rozwoju drzewa, chyba że mają na celu usunięcie gałęzi obumarłych lub nadłamanych; utrzymywanie uformowanego kształtu korony drzewa; wykonanie specjalistycznego zabiegu w celu przywróceniu statyki drzewa oraz, że usunięcie gałęzi w wymiarze przekraczającym 30% korony, która rozwinęła się w całym okresie rozwoju drzewa, w celu innym niż określony w ust. 2, stanowi uszkodzenie drzewa i usunięcie gałęzi w wymiarze przekraczającym 50% korony, która rozwinęła się w całym okresie rozwoju drzewa, w celu innym niż określony w ust. 2, stanowi zniszczenie drzewa.

Wejście z dniem 1 stycznia 2017 roku art. 83f ust 1 pkt 3a ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, bowiem ustawodawca w art. 87a pkt 6 wskazał, że ww. ograniczenia w obrębie prac wykonywanych przy koronach drzew nie dotyczą drzew wymienionych w art. 83f ust. 1, a więc drzew objętych ugodą z dnia 27 sierpnia 2015 roku – znajdujących się na nieruchomości stanowiącej własność powoda, a więc osoby fizycznej i prac niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, że W. P. wykonując czynności do jakich zobowiązał się na mocy ugody zawartej przed Sądem z L. P. w dniu 27 sierpnia 2015r. nie naruszy przepisów administracyjnych obecnie obowiązujących.

Pomijając powyższe, a biorąc pod uwagę jedynie przepisy aktualne na datę złożenia pozwu powództwo również nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 83f w zw. z 87a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku (Dz.U. 2004, nr 92 poz. 880 ze zm.) prace w obrębie koron drzew oraz mających na celu usunięcie gałęzi nie były traktowane jako uszkodzenie czy zniszczenie drzewa jeżeli dotyczyły krzewów, których wiek nie przekracza 10 lat; krzewów na terenach pokrytych roślinnością pełniącą funkcje ozdobne, urządzoną pod względem rozmieszczenia i doboru gatunków posadzonych roślin, z wyłączeniem krzewów w pasie drogowym drogi publicznej, na terenie nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków

oraz na terenach zieleni; drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza:a) 35 cm - w przypadku topoli, wierzb, kasztanowca zwyczajnego, klonu jesionolistnego, klonu srebrzystego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego, b) 25 cm - w przypadku pozostałych gatunków drzew; drzew lub krzewów na plantacjach lub w lasach w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach; drzew lub krzewów owocowych, z wyłączeniem rosnących na terenie nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków lub na terenach zieleni; drzew lub krzewów usuwanych w związku z funkcjonowaniem ogrodów botanicznych lub zoologicznych; drzew lub krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu z obszarów położonych między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, z wału przeciwpowodziowego i terenu w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału; drzew lub krzewów, które utrudniają widoczność sygnalizatorów i pociągów, a także utrudniają eksploatację urządzeń kolejowych albo powodują tworzenie na torowiskach zasp śnieżnych, usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu; drzew lub krzewów stanowiących przeszkody lotnicze, usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu; drzew lub krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu ze względu na potrzeby związane z utrzymaniem urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; drzew lub krzewów usuwanych z obszaru parku narodowego lub rezerwatu przyrody nieobjętego ochroną krajobrazową; drzew lub krzewów usuwanych w ramach zadań wynikających z planu ochrony lub zadań ochronnych parku narodowego lub rezerwatu przyrody, planu ochrony parku krajobrazowego, albo planu zadań ochronnych lub planu ochrony dla obszaru Natura 2000; prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia; drzew lub krzewów stanowiących złomy lub wywroty usuwanych przez: a) jednostki ochrony przeciwpożarowej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, właścicieli urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego, zarządców dróg, zarządców infrastruktury kolejowej, gminne lub powiatowe jednostki oczyszczania lub inne podmioty działające w tym zakresie na zlecenie gminy lub powiatu, b) inne podmioty lub osoby, po przeprowadzeniu oględzin przez organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, potwierdzających, że drzewa lub krzewy stanowią złom lub wywrot; drzew lub krzewów należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f.

Zdaniem Sądu zważając na powyższe przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody obowiązujące na datę wszczęcia postępowania powód nie dowiódł w niniejszym postępowaniu zasadności swojego roszczenia. Jeżeli jak twierdził wykonując w całości postanowienia ugody z dnia 27 sierpnia 2015 roku naruszyłby normy administracyjne winien przedstawić na te okoliczności stosowne dowody np. wnieść o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, który posiadając wiadomości specjalne stwierdziłby, że drzewa i krzewy do których przycięcia powód zobowiązał się ugodą przekraczają 10 lat, czy też obwód ich pnia przekracza wartości wskazane w art. 83f ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie środowiska. Należy podkreślić, że opinia biegłego sądowego z zakresu geodezji D. S. złożona w sprawie (...) z uwagi na upływ czasu od jej wydania - wrzesień 2014roku (k.81-82 akt sprawy (...)) była nieprzydatna w sprawie. Ponadto ze szkicu dopłaconego do opinii nie wynika ani wielkość ani wiek oznaczonych na nim drzew i krzewów. Wprawdzie w myśl art. 232 zdanie 2 k.p.c. sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę, niemniej jednak możliwość taka to wyjątek od zasady, a konieczność wyjaśnienia i przytoczenia podstawy faktycznej wyroku nie nakłada na sąd obowiązku poszukiwania dowodów, ponieważ obciąża on obie strony według reguł określonych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. w związku z art. 3 k.p.c. Ciężar udowodnienia faktu rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej strony konsekwencjami poniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7.11.2007 r., sygn. akt II CSK 293/07, LEX nr 487510).

Reasumując należy stwierdzić, że nie została wypełniona podstawa do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w B.w dniu 27 sierpnia 2015 roku, w sprawie z powództwa L. P. przeciwko W. P. o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i zaniechanie naruszeń, sygn. akt (...) mocą której W. P. zobowiązał się do przycinania drzew i krzewów przechodzących na działkę L. P. z uwagi na niesprostanie przez powoda obowiązkowi ciężaru dowodu wynikającemu z art. 6 k.c. w związku z czym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.